

Pandivere päeva spordivõistlustest

Mitmevõistlus „Väike-Maarja võtab mõõtu“

Pandivere päeva sportliku osa avas VM² ehk „Väike-Maarja võtab mõõtu“, kus kolmeliikmelistel võistkondadel tuli võistelda kuuel alal, testimaks võistlejate silmanägemist ja silmaringi, visketäpsust, osavust ja ka julgust. Osales 5 võistkonda.

Seltskonnad alustasid kõik koos seltsimaja saalist, kus võistkondadel oli tarvis määratleda 12-l fotol olevate objektide asukohad valla kaardil. Kõige tähelepanelikumalt olid koduvallas ringi liikunud võistkonna Leo liikmed – Andri Part, Kristo Saage ja Rando Raadik, pildimängu alavõit kuulus neile napi eduga teiseks tulnud „Liidrite“ – Indrek Kesküla, Indrek Akseli ja Madis Kullase ees, kolmandale kohale platseerus võistkond „Teistest ees“ – Anneli Münter, Kevin Münter ja Luigi Heinmaa. Ees ootas veel viis võistlust, et auhinnakohti ringi mängida.

Laskmine toimus elektroonilisest püssist 5 m kaugusel asuvale elektroonilisele tabloole. Igal laskuril oli kasutada kümme võistluslasku ja laskurite tulemused summeeriti. Alavõidu võttis võistkond „Teistest ees“ 188 silmaga, tubli panuse võiduks andis võistkonnaliige Anneli Münter 73 punktiga, millega individuaalvõistlusel võinuks julgelt pjedestaali kõrgeimale astmele astuda, teiseks jäeti võistkond „Viru“ 184 silmaga – Andres Tomingas, Gert Raidlo ja Taivo...., kolmas oli võistkond „Paremad kui teised“ 145 silmaga – Anett Münter, Paavo..., Kaupo Münter.

Sopsuvõistluses visati 5 m kauguselt vabaviskeid, kus ühel võistlejal oli visata 10 viset. Siin olid juba favoriidid ette aimata ning nii ka läks – alavõit võistkonnale „Leo“, kõigil võistkonnaliikmetel seljataga märkimisväärne pallipatsutamise ja -viskamise kogemus. Teisele kohale tulnud võistkond „Liidrid“ seljatati koguni 25 punktiga.

Nooleviskes tuli taas teistel võistkondadel tunnistada „Leo“ paremust, neil õnnestus kolme peale kokku saavutada 211 punkti, „Liidrid“ jäeti 206 punktiga teiseks, kolmanda koha au pälvis „Viru“ meeskond 192 punktiga.

Mudelautorallis oli taas konkurentsitult parim meeskond „Leo“, võttes sealt juba neljanda alavõidu „Viru“ ja „Liidrite ees.

Viimaseks jäeti aga põnevaim ala „Suur plärts“, mis kujutas endast suurt veega täidetud tünni, mille kohal asetseb iste, kus võistkonna esindaja istuma pidi, ning vastasvõistkonna liikmed palliga märklauda sihtides teda vette kukutada proovisid. Kas oli nüüd süüdi platsil puhunud tugev tuul või liigselt suur soov märklauda tabada, aga ainult ühel võistkonnal õnnestus sellest võistlusest punkte korjata ning kaks vastasvõistkonna esindajat langema sundida. Ülejäänud tünni kohal kõrgunud toolil istujad said ainult rõõmustada selle üle, et nad kuivaks jäid.

“VM ruudus” võitjateks tuli kuulelt alalt neli võitu saavutanud meeskond „Leo“, neile järgnes üheksa punktiga maha jäänud võistkond Liidrid, kolmandaks punktise eduga Viru ees randus võistkond Teistest ees.

Veest, kalamehepükstest ja vesipüksist

Laadalistele nalja ja naeru pakkunud „Vesipüksivõistlus“ sai oma idee tegelikult ühelt pikale veninud koosolekult, kus arutleti käesoleva aasta Pandivere päeva moto üle. Kuna käimas on merekultuuri aasta, siis helisesid laua kohal mitmed ilma, maa, vee ja inimestega seotud sõnapaarid. Sõnast vesipüks arenes kiiresti välja mõte, et kui võtta kalamehepüksid, panna sinna sorts vett ja nendega kiiresti liikuda, siis oleks see ju vesipüksijooks.

Mõeldud, tehtud.

Pandivere päeval rivistusid kalamehepükstes rajale minema, selgitamaks kiireimat ning võimsaimat vesipüksijooksjat põllumajanduse aasta tippjuht Jaak Läänemets, rukkikuningas Hans Kruusamägi, volikogu kultuuri-, spordi- ja külaelukomisjoni esimees Tarmo Rebane, muuseumi juhataja Marju Metsman, vallavanem Indrek Kesküla, OÜ Puhastuseksperit juhataja Helge Alt, spordikeskuse juhataja Jane Kool, särasilmsed ning huumorist lugu pidavad Andero Põllu ja Valdis Oja.

Jooks algas vesipükste tekitamisega ehk siis vee valamisega pükstesse. Olime küll eelneval päeval targu vee tunni soojenema pannud, aga Eestimaa jahedad juuniku ööd ning kasin kuuvalgus polnud vee temperatuuri oluliselt tõstnud. Kaasvõistlejad olid varmad oma abi pakkuma vee valamisel, nautides iga kiljatust, mida jahedavõitu vesi esile kutsus. Paraku on veel omadus voolata omasoodu, see tähendab, et vesi ei jaotunud mitte kahe püksisääre vahel võrdselt vaid üks jalgadest oli nagu nõelata saanud elevandil ja teine oli see, mis liikumise põhiraskuse enda kanda pidi võtma. Võistlusrada kujutas endast 30 meetri pikkust rada, mille keskel ületamist vajav parajal kõrgusel tõke ning pöördes ämber õnge ja kaladega, kust tuli välja õngitseda kuldset värvi kalake ning sellega tuhat nelja tagasi tormata. Stardipaugu kõlades sai iga võistleja kasutada just sellist jooksusammu nagu valatud vee jaotumine lubas, lühematel tuli lisaks loksuvale veele ka pükse kinni hoida, ja võite uskuda, et vesipükste transportimine üle tõkke oli ikka üsna naljakas, ka võistlejatele. Kuna püksid polnud kõik päris samast materjalist, siis mõned eriti kavalad valisid õhemad ja kergemad, lootes ilmselt, et see kopsakama auhinnakoti kindlustab. Kättemaks ei lasknud ennast aga kaua oodata. Jooksu lõppedes pükse jalast võttes selgus, et need mitte ära tulla ei taha ning pükste eemaldamiseks võistleja jalast koguni „naerimängu“ mängida tuleb – üks itsitav selili maas ja teine naerust kõõksuv kummikut tirimas.

Aasta Vesipüksi tiitli pälvis Tarmo Rebane, talle sekundeerisid Andero Põllu ja Indrek Kesküla.

Laste kergejõustiku mitmevõistlusel näitasid väikesed võistlejad säravaid tulemusi

Traditsiooniks kujunenud võistlus toimub juba kolmandat aastat ja oli mõeldud kõigile lastele, kel vanust 10 ja vähem aastat. Nagu mitmevõistlusele kohane, tuli lõpliku tulemuse saamiseks ennast proovile panna mitmel alal, milleks olid „vormel 1“ võidujooks, ristikeks, odavise, kaugus- ja teivashüpe ning süstikjooks.

Eelmistel aastatel võistlustel osalenutele olid alad juba tuttavad ning sellevõrra oli ka kindlasti lihtsam võistelda. Päev varem, raja ülespanemise ajal, käis nii mõnigi lapsevanem oma võsukesega rada uudistamas ja proovimas, küsides arglikult vahendeid prooviks. Tundsin, kuidas miski minu sees seepeale väga soojalt naeratas.

Üllatas kõige väiksemate ehk siis kuni 5 aastate laste südikus ja tragidus. Vormelijooks läbiti naeratus suul ja keeleots kelmikalt suunurgas suunda näitamas, vilepalli lennukaar sätiti sama asjaliku näoga paika nagu Gerd Kanteril kettaheite ringis, kaugushüppes venis hüpe mõnel kolm korda sama pikaks kui ta ise oli ning süstikjooksu pallid leidsid nagu iseenesest tee teise ämbrisse, ikka naeratus näol, siiras ja südamest.

Suurematel (2006-2010 sündinud) tuli võistelda viiel alal – vormelijooks, kaugus/teivashüpe, ristikeks, odavise, süstikjooks. Mitu ala on ikka mitu ala ja nagu päris suurtel, et enamasti otsustab medali värvi viimane sooritus, siis nii ka sel võistlusel – kes oli sitke jooksusell, sel oli käsi natuke nõrk, kes kõva viskaja, sel olid jälle jalavedrud koju ununenud. Põnevust jätkus viimase võistluse lõpuni.

Kokku osales 37 kuni 10 aastast spordisõpra, kel hulgaliselt põidlahoidjaid ja toetajaid platsiserval kaasa elamas. Kõige väiksem osaleja oli 2 aastane.

Tulevaste meistrite tee algab ikka kodumurult, miks mitte Väike-Maarja staadionimurult.

Iga vanusegrupi parimat poissi ja tüdrukut autasustati karika ja meenega ning teist ja kolmandat kohta Lurichi kujutisega valla medali ning meenega. Võitjatel jäi võistlust meenutama Pandivere päeva mitmevõistluse Võitja kirjaga särk auhinnakotis.

Auhinnalauda aitasid täita OÜ Ebavere Graanul, AS Baltic Agro, ning AS Vireen.

Suur tänu kogu kohtunike meeskonnale, seekord tuli tõesti suurepäraselt välja!

Jane Kool

spordikeskuse juhataja